

FRA RADIKAL GRÆDEKONE TIL LIBERALT MANDFOLK

Af Asger Aamund

Den 5. november 2013, Den Korte Avis. Omtale af Anders Samuelssens bog "Comeback Kid".

Lederen af Liberal Alliance, Anders Samuelssen, er kun 45 år, men har allerede i praksis oplevet et helt menneskelivs drama med fortvivelse, sorg og nederlag, men også glæder, sejr og triumf. Sammen med Hanne Sindbæk har han begået selvbiografien 'Comeback Kid', der er en åbenhjertig beretning om en radikal og konfliktsky Hamlet-skikkelse, der efter en nådeløs tur i den glødende, politiske smeltedigel opruster sig og omsmeder sig til en handlekraftig liberal partileder, der tør og vover pelsen i den hårde kamp for at sikre liberale holdninger indflydelse i det stadig mere statsdirigerede Danmark.

Anders Samuelssens politiske odysse begynder med en tilværelse som radikal strandvasker, en skikkelse, der skvulper hid og did i den politiske brænding i stigende konflikt med radikal politik, men uden det endelige opgør. Det endelige ideologiske brud med de radikale indtræffer reelt, da Samuelssen i et interview med Weekendavisen udtaler at vi radikale " elsker forbryderne, hader militæret og vil have samtlige flygtninge til Danmark" Den politiske landsforvisning fra det gode radikale selskab fuldbyrdes ved partiets landsmøde i 2005, hvor Samuelssen chokerede forsamlingen med en tale, der stillede spørgsmålet: "Hvad nu, hvis vi gik til valg på IKKE at vælte Fogh?" Marianne Jelved udtalte bagefter, at Fogh var en farlig mand. Samuelssen var i hvert fald en færdig mand i det Radikale Venstre og indledte nu en række samtaler med Naser Khader, der havde set, at der var en bred åbning i dansk politik for et liberalt midterparti. Efter at have listet rundt om den varme grød et godt stykke tid tog Khader og Samuelssen endelig mod til sig og stiftede Ny Alliance, der trods en populær opblussen i virkeligheden var dødsdømt fra starten. I sin bog lægger Samuelssen ikke skjul på, at både han selv og Naser Khader er ekstremt konfliktsky. Det er ikke et godt karaktertræk at have, når man stifter et parti med en politiker som Gitte Seeberg, der er ekstremt konfliktsøgende. Det endte naturligvis i ballade og sammenbrud. Samuelssen og Khader ønskede, at Ny Alliance skulle føre liberal politik. Seeberg ønskede en frontal kollision med dansk Folkepartis 'menneskesyn' og hvad deraf følger. Ved folketingsvalget i 2007 kunne de tre stiftere ikke en gang blive enige om at pege på Fogh Rasmussen som statsminister. Vælgernes dom var hård: Alliancen slæbte sig med nød og næppe ind i Folketinget med 5 mandater. Hanne Sindbæk skildrer brutalt den fortsatte nedtur for the come back kid: Malou Aamund bliver træt af det evindelige rod og kaos i partiet og skrider ud til Venstre. Jørgen Poulsen stempler Dansk Folkeparti som en nazistisk bevægelse, og endelig forlader Gitte Seeberg partiet samtidig med at Jørgen Poulsen ekskluderes. Khader kan ikke klare presset og forlader Ny Alliance. Her begynder Samuelssens rejse fra pudseklud til mand. En politiker, der er forladt af Gud og mennesker. En mand, der ikke kan vise sig på Christiansborg uden at blive begravet i onde vittigheder og perfide bemærkninger. Meningsmålingerne for Ny Alliance ramte 0,0 procent. Konen skred fra Samuelssen, som nu lå i politiske og personlige ruiner. Men der var stærke og villige hænder, der stablede Anders på benene igen og hjalp ham tilbage på hesten igen. Det var hans stærke søster Mette Bock, folketingskollegaerne Villum Christensen og Leif Mikkelsen, Lars Kolind og ikke mindst Lars Seier Christensen og Kim Fournais fra Saxo Bank. Nu begyndte Samuelssens lange march tilbage til dansk politik, men nu med folk omkring sig, der var enige og ambitiøse. Nye stærke kandidater meldte sig under fanerne på det reelt nye parti Liberal Alliance: Ole Birk Olesen, Simon Emil Ammitzbøll, Joachim B. Olsen og Thyra Frank, der til stor fortrydelse for medier og politiske modstandere

gav partiet et menneskeligt ansigt. Kompetente kommunikationsfolk som Søren Kenner skabte gennem en række landsdækkende annoncer og kampagner på de sociale medier en gennemslagskraft, der skaffede det genrejste parti en solid succes ved valget i 2011, hvor Liberal Alliance kunne drage ind i det nye folketing med hele 9 mandater. Den lange, mirakuløse rejse er medrivende og spændende beskrevet af Hanne Sindbæk, også den private side i Anders Samuelssens liv, der ligesom i eventyrerne endte med en ny kærlighed som kronen på the come back kid's foreløbige livsværk.

Bogen er pligtlæsning for alle, der planlægger en politisk karriere. Hvis man ikke er afskrækket og løbet småklynkende bort efter endt læsning, er man klar til politik. Alligevel sidder jeg tilbage med en klar fornemmelse af en udbredt mediemodvilje mod Liberal Alliance, som konstant skildres som et højreradikalt og ultra-liberalistisk parti. Liberal Alliance ligger i virkeligheden lige på midtersporet blandt de liberale bevægelser og partier i EU. Dansk politik har imidlertid flyttet sig en del til venstre i de senere år, og derfor kommer et liberalt midterparti som Liberal Alliance til at fremstå som ekstremister. I årtierne efter anden verdenskrig var vi et arbejdssamfund. Op gennem 70'erne blev vi et omsorgssamfund. Og nu er vi på vej ind i formynderstaten, hvor flertallet af vælgerne lever af overførselsindkomst. Et monstrum skabt af de røde og blå partier i samdrægtig forening. Er der virkelig behov for et liberalt parti, nu da formynderstaten er blevet en realitet? Ja, mere end nogensinde. 'The come back kid' står kun ved begyndelsen til sit livsværk.